

DZIAŁ VI. INSTRUKCJE.

§ 73. Pierwszy prezes—dla całego sądu, oraz prezesi — dla swoich izb za zgodą pierwszego prezesa mogą wydawać instrukcje w granicach przepisu § 6 oraz działów IV i V regulaminu niniejszego.

§ 74. Instrukcja wchodzi w życie po wyrażeniu na nią zgody przez Ministra Sprawiedliwości w terminie, wskazanym przez Ministra.

PRZEPISY KONCOWE.

§ 75. Poza przepisami regulaminu niniejszego stosuje się odpowiednio w wewnętrznym urzędowaniu Sądu Najwyższego przepisy regulaminu ogólnego wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 905), zawarte w § 6, 7, 9, 10, 12, 18, 19, 21, 24, 25 — 27, 30, 31, 35, 52, 56 — 59, 62, 66, 68, 69, 72, 74, 76, 78, 80, 83 oraz w rozdziałach VIII, IX, X, XI, XII, XIV, XV, XVI, XVII i XVIII.

§ 76. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lipca 1929 r. wraz z załączonym doń regulaminem ogólnym Sądu Najwyższego (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 427).

Będące dotychczas w użyciu w Sądzie Najwyższym repertoria, skorowidze i inne księgi pozostają nadal w mocy.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

912.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 grudnia 1932 r.

Regulamin urzędowania Prokuratury Sądu Najwyższego.

Na podstawie art. 39, 231 ust. 2, 232 i 298 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

CZEŚĆ OGÓLNA.

Przepisy wstępne.

§ 1. Regulamin niniejszy dotyczy urzędowania Prokuratury Sądu Najwyższego w sprawach karnych i cywilnych oraz w innych sprawach, powierzonych Sądowi Najwyższemu.

§ 2. Prokuratura Sądu Najwyższego sprawuje swe czynności na podstawie prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 102, poz. 863), według odpowiednich przepisów postępowania sądowego oraz innych przepisów szczególnych, z odpowiednim uwzględnieniem niniejszego regulaminu oraz regulaminów sądowych i regulaminu prokuratorskiego z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 910).

§ 3. Przez wyrażenie ogólne: „prokurator Sądu Najwyższego”, użyte w niniejszym regulaminie, rozumie się pierwszego prokuratora i prokuratorów Sądu Najwyższego, chyba że z danego przepisu co innego wynika.

§ 4. Użyte w niniejszym regulaminie skróty oznaczają:

- a) „u. s. p.” — prawo o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu jednolitego tekstu (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863);
- b) „k. p. k.” — kodeks postępowania karnego w brzmieniu jednolitego tekstu (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725);
- c) „reg. prok.” — regulamin wewnętrznego urzędowania prokuratorów sądów apelacyjnych i okręgowych z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 910);
- d) „reg. S. N.” — regulamin Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 911) i
- e) „S. N.” — Sąd Najwyższy.

Powołane w niniejszym regulaminie paragrafy bez bliższego oznaczenia odnoszą się do tegoż regulaminu.

Zadania prokuratora S. N.

§ 5. Prokurator S. N. stoi na straży ustaw. Przy spełnianiu tego zadania prokurator powinien:

- a) dążyć w powierzonym mu zakresie działania do ustalenia w orzecznictwie sądów prawidłowej i jednolitej wykładni przepisów prawnych i należytego ich stosowania;
- b) rozłączać kontrolę nad działalnością prokuratorów sądów niższych w granicach uprawnień, wynikających z art. 235¹ u. s. p.

§ 6. Do osiągnięcia powyższych (§ 5) celów służą prokuratorowi S. N.:

- a) wnioski, składane w poszczególnych sprawach, rozpoznawanych przez S. N.;
- b) wnioski z art. 77 u. s. p.;
- c) kasacje z art. 538 k. p. k.;
- d) inicjatywa do wniosków z art. 41 u. s. p.;
- e) wnioski do S. N. z mocy art. 235¹ § 1 pkt. „a” u. s. p., i
- f) kontrola nad działalnością prokuratorów sądów niższych z mocy art. 235¹ § 1 pkt. „b” i § 2 u. s. p.

§ 7. Pierwszy prokurator S. N. cofa środek odwoławczy, założony do Sądu Najwyższego przez prokuratora sądu niższego, jeżeli wywód kasacji (zażalenia) pozbawiony jest słuszności prawnej lub nie odpowiada warunkom art. 510 i n. k, p, k.

O cofnięciu środka odwoławczego pierwszy prokurator zawiadamia prezesa S. N. za zwrotem akt sprawy, właściwego zaś kierownika prokuratury sądu niższego z podaniem uzasadnienia. Ponadto w miarę potrzeby stosuje się przepis art. 235¹ § 1 pkt. „b” u. s. p.

§ 8. Jeżeli prokurator S. N. dostrzeże przy badaniu środków odwoławczych, założonych przez prokuratora sądu niższego, oczywiste uchybienie, zawiadamia o tem pisemnie pierwszego prokuratora, który stosuje przepis art. 235¹ § 1 pkt. „b” u. s. p.

§ 9. Poza przypadkami, wymienionymi w art. 235¹ § 1 pkt. „b” u. s. p., pierwszy prokurator S. N. przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości swoje spostrzeżenia o błędach i zaniedbaniach prokuratur niższych instancji.

Prokuratorzy S. N. powinni o spostrzeżeniach takich zawiadamiać pisemnie pierwszego prokuratora.

§ 10. Pierwszy prokurator po otrzymaniu z S. N. akt sprawy cywilnej celem złożenia oświadczenia co do zgłoszenia wniosku (art. 39 § 2 u. s. p.) powinien w terminie do dni 7 zawiadomić prezesa Izby Cywilnej, czy prokurator S. N. weźmie udział w sprawie i czy zgłosi wniosek ustny na rozprawie, czy też sporządzi wniosek na piśmie.

Za podstawę do powzięcia decyzji co do udziału prokuratora S. N. w sprawie, w której udział ten nie jest ustawowo wymagany, posłużą względy na interes państwowy lub społeczny, związany z daną sprawą, lub na konieczność odstąpienia przez izbę od przyjętej już uprzednio w innych sprawach wykładni przepisów prawa.

W sprawach większej wagi oraz gdy chodzi o zmianę wykładni należy sporządzić wniosek pisemny.

§ 11. Pierwszy prokurator S. N. przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości odpisy orzeczeń Sądu Najwyższego, zawierających rozstrzygnięcie zasadniczych lub ważniejszych zagadnień prawnych albo wyjaśniających przepisy, błędnie lub rozbieżnie stosowane w sądach niższych.

§ 12. Pierwszy prokurator S. N. przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości swoje spostrzeżenia co do potrzeby zmian lub uzupełnień obowiązujących przepisów prawnych.

Podział czynności i zasady urzędowania wewnętrznego.

§ 13. Pierwszy prokurator kieruje Prokuraturą S. N. i wykonywa ogólny nadzór nad jej czynnościami.

§ 14. Pierwszy prokurator spełnia czynności, poruczone mu w przepisach prawnych i w niniejszym regulaminie, a nadto bierze udział w pracach Prokuratury S. N. w zakresie, który sam oznacza.

§ 15. Pierwszy prokurator może zlecić wykonanie przekazanej mu czynności prokuratorowi S. N.

§ 16. Pierwszy prokurator zarządza podział czynności w Prokuraturze S. N. według swego uznania; może też, niezależnie od podziału czynności, poruczyć prokuratorom S. N. poszczególne sprawy lub dokonanie poszczególnych czynności.

§ 17. Pierwszy prokurator może ustanowić z pśród prokuratorów S. N. swoich zastępców, do pewnych rodzajów czynności, zawiadamiając o tem niezwłocznie Ministra Sprawiedliwości.

§ 18. Uprawnienia, przewidziane w art. 244 u. s. p., służą wyłącznie Naczelnemu Prokuratorowi i pierwszemu prokuratorowi.

§ 19. Pierwszy prokurator S. N. podlega bezpośrednio Ministrowi Sprawiedliwości, jako Naczelnemu Prokuratorowi.

Przepis § 11 ustęp drugi reg. prok. stosuje się tutaj.

§ 20. Podpisu pierwszego prokuratora wymagają:

- przedstawienia, wnioski i sprawozdania, składane Ministrowi Sprawiedliwości;
- pisma, wynikające ze stosowania art. 235¹ u. s. p. i §§ 7 i 10 niniejszego regulaminu;
- pisma w sprawach administracji;
- pisma w sprawach, przekazanych pierwszemu prokuratorowi z mocy przepisów prawnych albo szczególnym zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości lub własnym pierwszego prokuratora.

§ 21. Wnioski, skierowane do S. N. w poszczególnych sprawach, podpisują prokuratorzy S. N., którzy wnioski te sporządzili.

§ 22. Inne pisma może podpisywać prokurator, wyznaczony przez pierwszego prokuratora (§ 16).

§ 23. Przepisy §§ 12, 13, 14, 16 i 44 — 51 reg. prok. stosuje się odpowiednio w urzędowaniu prokuratury S. N.

CZĘŚĆ SZCZEGÓLNA.

Wnioski i posiedzenia.

§ 24. Prokuratorzy S. N. składają Sądowi Najwyższemu na piśmie wnioski w przydzielonych im sprawach samodzielnie, jeżeli w poszczególnych przypadkach nie znajdują zastosowania przepisy §§ 12 i 13 reg. prok. lub § 29 nin. reg.

W sprawach cywilnych oraz w sprawach karnych, rozpoznawanych na posiedzeniu niejawnym, wnioski na piśmie składa się tylko na zarządzenie pierwszego prokuratora.

§ 25. Wnioski powinny być motywowane; w sprawach, rozpoznawanych na skutek środków odwoławczych powinny nadto zawierać treściwe przytoczenie zarzutów skargi i projekt ich załatwienia.

§ 26. Wnioski, przygotowane na posiedzenie już wyznaczone, prokurator S. N. oddaje wraz z wokandą i z aktami spraw sekretarjатовi prokuratury przed upływem terminu, określonego w § 18 reg. S. N.

§ 27. Sekretarjat prokuratury sporządza bezwzględnie dwa egzemplarze każdego wniosku (§ 26), oznacza je datą posiedzenia i sygnaturą Sądu Najwyższego, a następnie jeden egzemplarz, przeznaczony dla sędziego-sprawozdawcy, przesyła wraz z aktami sądowymi sekretarjатовi właściwej izby, drugi zaś przechowuje w sekretariacie i wydaje go w przeddzień posiedzenia prokuratorowi, wyznaczonemu na to posiedzenie. Rękopis wniosku wraz z wokandą sekretarjat natychmiast po sporządzeniu odpisów zwraca jego autorowi.

Od wykonania powyższego przepisu można odstąpić tylko w przypadkach, gdy chodzi o odrębne krótkie wnioski w sprawach, rozpoznawanych na posiedzeniu niejawnym.

§ 28. Po posiedzeniu prokurator zwraca sekretarjатовi wokandę i odpisy wniosków z zaznaczeniem na nich wyników rozprawy.

Sekretarjat prokuratury przechowuje otrzymane wnioski, wokandę i akta w okładce z oznaczeniem izby (sekcji) oraz daty posiedzenia, okładki zaś składa według izb i sekcji w porządku chronologicznym dat posiedzenia.

Odpisy wniosków w sprawach niezłatwionych sekretarjat wydaje prokuratorowi, wyznaczonemu do tych spraw na następną posiedzenie.

§ 29. Celem omówienia bieżących kwestii z zakresu czynności prokuratury pierwszy prokurator zwołuje, w terminach według swego uznania, zebrania prokuratorów S. N. (izby lub sekcji).

Prokuratorzy S. N. powinni przed sporządzeniem wniosku zawiadamiać pierwszego prokuratora o sprawach szczególnej wagi lub budzących poważne wątpliwości prawne.

§ 30. Orzeczenia S. N. (art. 31 reg. S. N.) przeglądają prokuratorzy, wyznaczeni do tej czynności przez pierwszego prokuratora, poczem oddają pierwszemu prokuratorowi orzeczenia, nadające się do celów, określonych w §§ 11 i 12, z odpowiednim wyjaśnieniem.

Orzeczenia powyższe zwraca się następnie sekretarjатовi prokuratury, który je przechowuje rocznikami według izb i sekcji w porządku sygnatur S. N.

Sprawy dyscyplinarne.

§ 31. W sprawach dyscyplinarnych sędziów i prokuratorów pierwszy prokurator równocześnie z wyznaczeniem prokuratora dyscyplinarnego dla wyższego sądu dyscyplinarnego (art. 143 § 2 u. s. p.) wyznacza dwóch jego zastępców.

§ 32. Prokurator dyscyplinarny wyznacza zastępców swych do określonych spraw, w myśl art. 143 § 3 u. s. p., w porozumieniu z pierwszym prokuratorem.

§ 33. Pierwszy prokurator, przydzielając sprawy dyscyplinarne adwokatów i notariuszów, korzysta z przepisu § 16.

§ 34. W sprawach dyscyplinarnych, rozpoznawanych na rozprawie nie przesyła się przed rozprawą wniosku (§ 26) sądowi dyscyplinarnemu.

Sekretarjat i biurowość.

§ 35. Prokuratura S. N. ma sekretarjat odrębny od sekretarjatu S. N.

§ 36. Sekretarjat składa się z sekretarzy Prokuratury S. N., urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów.

Do sekretarjatu Prokuratury mogą być wyznaczeni sekretarze i urzędnicy kancelaryjni S. N.

Pierwszy prokurator oznacza zakres i rodzaj czynności każdego urzędnika sekretarjatu.

§ 37. Do kierownika i urzędników sekretarjatu stosuje się przepisy §§ 129 — 133 reg. prok.

§ 38. Szczegóły organizacji biurowej reguluje pierwszy prokurator.

§ 39. W Prokuraturze S. N. prowadzi się księgi następujące:

- 1) „Prez” — repertorium prezydjalne (wzór),
- 2) „Pd” — repertorium dyscyplinarne (wzór),
- 3) „Po” — repertorium ogólne (wzór),
- 4) „Z” — księga zarządzeń (wzór),
- 5) skorowidze do repertoriów księgi zarządzeń (wzór) tudzież wszelkie inne skorowidze, których prowadzenie dla potrzeb biurowości uzna za niezbędne pierwszy prokurator.

§ 40. Na każdym nadchodzącym piśmie sekretarjat stawia prezentatę, zawierającą nazwę prokuratury, datę otrzymania pisma i liczbę załączników, poczem wciąga pismo do odpowiedniego repertorium i umieszcza na niem oznaczenie. Przepis § 109 reg. prok. stosuje się tu odpowiednio.

§ 41. Do repertorium „Prez” należą sprawy administracji Prokuratury S. N. oraz wszelkie pisma, nie należące do innych repertoriów.

§ 42. Do repertorium „Pd” należy wpisywać tylko te sprawy dyscyplinarne sędziów i prokuratorów, w których wyższy sąd dyscyplinarny orzeka w pierwszej instancji (art. 137 lit. „b” u. s. p.).

Każdą taką sprawę wpisuje się tylko raz i zakłada się dla niej oddzielne akta.

Wszelkie pisma, odnoszące się do tej samej sprawy dyscyplinarnej, łączy się razem w porządku chronologicznym i umieszcza się w oddzielnej okładce, oznaczonej sygnaturą akt.

Przepis § 110 reg. prok. stosuje się tu odpowiednio.

W razie wznowienia postępowania dyscyplinarnego wzmianki o wznowieniu i zapadłych w postępowaniu wznowionem orzeczeniach wpisuje się w rubryce „uwagi”.

§ 43. Do repertorium „Po” wciąga się:

- a) sprawy cywilne, w których prokurator S. N. bierze udział (art. 39 § 2 u. s. p.);
- b) sprawy, w których pierwszy prokurator cofnął środek odwoławczy (art. 235 § 1 pkt. „a” u. s. p.);
- c) sprawy, w których prokurator S. N. założył kasację (art. 538 k. p. k.).

W rubryce 3 należy wpisywać sygnaturę akt tego sądu, od którego akta otrzymano.

W rubryce 4 należy co do spraw, wymienionych wyżej pod lit. a) i b), zamieścić wzmiankę: „do wniosku z § 17 reg. S. N.”, co do spraw zaś, wymienionych pod lit. c), — wyrazy: „art. 538 k. p. k.”.

W rubryce 5 należy wpisać nazwisko prokuratora, któremu zlecono udział w sprawie cywilnej z dodaniem wyrazów: „wn. ust.” (wniosek ustny) lub „wn. pis.” (wniosek pisemny) lub sporządzenie kasacji.

W rubryce 6 należy wpisać datę zawiadomienia S. N. o wzięciu przez prokuratora S. N. udziału w sprawie cywilnej lub o cofnięciu środka odwoławczego oraz datę przesłania kasacji do S. N.

§ 44. Spraw, których akta Sąd Najwyższy udziela prokuraturze jedynie celem przygotowania wniosków na posiedzenie (§ 18 reg. S. N.) nie wciąga się do repertoriów.

§ 45. Do księgi zarządzeń „Z” wpisuje się rozporządzenia, zarządzenia, okólniki, pisma okólnie i komunikaty Ministerstwa Sprawiedliwości, zarówno nadesłane do Prokuratury S. N., jak i ogłoszone w organie urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości a mające znaczenie dla Prokuratury S. N.

Wciąga się do niej również zarządzenia pierwszego prokuratora, oparte na art. 235 § 1 pkt. „b” i § 2 u. s. p., zarządzenia wewnętrzne pierwszego prokuratora oraz instrukcje i zarządzenia pierwszego prezesa i prezesów S. N. (§ 73 reg. S. N.), mające znaczenie dla prokuratury.

Pieczenie urzędowe.

§ 46. Prokuratura S. N. używa pieczęci urzędowych z napisami: „Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego” i „Prokurator Sądu Najwyższego”.

§ 47. Przechowywanie, kontrola i zamawianie pieczęci podlega przepisom §§ 137 i 139 reg. prok.

§ 48. Pieczęć wyciska się na pismach, mających stanowić dowód, w korespondencji z władzami zagranicznymi oraz w innych przypadkach, przewidzianych przepisami szczególnymi.

Napisy.

§ 49. Na pismach, opatrzonych podpisem pierwszego prokuratora lub jego zastępcy, wypływających z jego działalności administracyjnej, lub z czynności, zastrzeżonych mu w przepisach prawnych, należy używać napisu: „Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego”.

Na innych pismach, podpisanych czy to przez pierwszego prokuratora, czy też przez prokuratora, należy używać napisu: „Prokurator Sądu Najwyższego”.

§ 50. Na pismach, podpisanych przez prokuratora dyscyplinarnego lub jego zastępcę (art. 143 § 2 i 3 u. s. p. i §§ 31 i 32) w sprawach dyscyplinarnych sędziów i prokuratorów należy używać napisów: „Prokurator wyższego sądu dyscyplinarnego” i „Prokurator Najwyższego Sądu Dyscyplinarnego”.

Przepisy końcowe.

§ 51. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Jednocześnie traci swoją moc regulamin urzędowania Prokuratury Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 192).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Załączniki do rozp. Min. Sprawiedl.
z dnia 1 grudnia 1932 r. (poz. 912).

Repertorium prezydjalne („Prez”).

Nr. porządkowy	Data wejścia	Od kogo pismo otrzymano lub wzmianka „z urzędu”	Data i numer pisma	Krótką treść pisma	Data załatwienia i do kogo je wysłano	U W A G I
1	2	3	4	5	6	7

Repertorium spraw

Nr. porządkowy	Data założenia akt	Nazwisko i imię osoby, przeciwko której toczy się postępowanie	Stanowisko służbowe	Orzeczenie z art. 81 § 1 i 2	Zawieszenie w czynnościach służbowych (art. 182)	Data i treść wniosku prokur. dysc. (art. 152)	Postępowanie umorzono (art. 153 lit. d.), 167 § 1)
1	2	3	4	5	6	7	8

dyscyplinarnych („Pd”).

Data rozprawy	Treść orzeczenia sądu dyscyplinarnego	Data doręczenia wyroku	Odwolanie	Treść orzeczenia II-ej instancji	U W A G I
9	10	11	12	13	14

SKOROWIDZ

Oznaczenie sprawy	Sygnatura akt Prokuratury	U W A G I
1	2	3

Warszawa, Drukarnia Państwowa, Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

61836 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Nr. 30130.

Cena 2 zł. 40 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł, kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wносить do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.